

2023/2831

15.12.2023

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2023/2831

ze dne 13. prosince 2023

o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory ⁽¹⁾, a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Státní financování, které splňuje kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, představuje státní podporu a musí být podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy oznámeno Komisi. Podle článku 109 Smlouvy však Rada může vymezit kategorie podpor, které jsou z této oznamovací povinnosti vyňaty. V souladu s čl. 108 odst. 4 Smlouvy může Komise přijmout nařízení týkající se těchto kategorií státních podpor. V nařízení (EU) 2015/1588 Rada v souladu s článkem 109 Smlouvy rozhodla, že jednou takovou kategorií by mohla být podpora *de minimis* (tj. podpora udělená stejnému podniku, která za dané časové období nepřekročí určitou pevně stanovenou částku). Na tomto základě se má za to, že podpora *de minimis* nesplňuje všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a je tedy z oznamovací povinnosti vyňata.
- (2) Komise ve svých četných rozhodnutích pojem podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy blíže objasnila. Komise rovněž stanovila svou politiku týkající se stropu podpory *de minimis*, pod jehož úrovní lze čl. 107 odst. 1 Smlouvy považovat za nepoužitelný. Učinila tak nejprve ve svém sdělení o pravidle *de minimis* pro státní podpory ⁽²⁾ a poté v nařízeních Komise (ES) č. 69/2001 ⁽³⁾, (ES) č. 1998/2006 ⁽⁴⁾ a (EU) č. 1407/2013 ⁽⁵⁾. Tímto nařízením se nahrazuje nařízení (EU) č. 1407/2013 po skončení jeho použitelnosti.
- (3) Vzhledem ke zkušenostem získaným při používání nařízení (EU) č. 1407/2013 je vhodné zvýšit strop podpory *de minimis*, kterou může obdržet jeden podnik od jednoho členského státu v kterémkoli třiletém období, na 300 000 EUR. Tento strop odráží inflaci, k níž došlo od vstupu nařízení (EU) č. 1407/2013 v platnost, a odhadovaný vývoj během doby platnosti tohoto nařízení. Tento strop je nutný k zajištění toho, aby žádné opatření spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení nemohlo být považováno za opatření, které ovlivňuje obchod mezi členskými státy a narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž.
- (4) Pro účely pravidel hospodářské soutěže stanovených ve Smlouvě je podnikem jakýkoli subjekt, ať už jde o fyzickou, nebo o právnickou osobu, vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování ⁽⁶⁾. Soudní dvůr Evropské unie objasnil, že subjekt, který „vlastnictvím majoritních

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ Sdělení Komise o pravidle *de minimis* pro státní podpory (Úř. věst. C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. ledna 2006, *Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze a další*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, bod 107.

podílů ve společnosti vykonává toto ovládání tím, že se přímo či nepřímo vměšuje do její správy“, musí být považován za účastníka se hospodářské činnosti vykonávané touto společností. Samotný subjekt je tedy třeba považovat za podnik ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy (7). Soudní dvůr rozhodl, že všechny subjekty kontrolované (právně či fakticky) tímž subjektem se mají pokládat za jeden podnik (8).

- (5) V zájmu právní jistoty a snížení administrativní zátěže by toto nařízení mělo poskytnout jasný a vyčerpávající seznam kritérií, podle kterých lze rozhodnout, v jakých případech by se měly dva či více podniků v jednom členském státě považovat za jeden podnik. Komise vybrala kritéria, která jsou vhodná pro účely tohoto nařízení, ze zavedených kritérií, která vymezují „propojené podniky“ jako součást definice malých a středních podniků obsažené v doporučení Komise 2003/361/ES (9) a v příloze I nařízení Komise (EU) č. 651/2014 (10). Tato kritéria by se vzhledem k oblasti působnosti tohoto nařízení měla vztahovat jak na malé a střední podniky, tak na velké podniky a měla by zajistit, aby skupina propojených podniků byla považována za jeden podnik pro použití pravidla *de minimis*. Podniky, které mezi sebou nemají žádný vztah, s výjimkou skutečnosti, že každý z nich má přímou vazbu na tentýž orgán či orgány veřejné moci, by se však neměly považovat za vzájemně propojené. Měla by se tedy zohlednit specifická situace podniků kontrolovaných tímž orgánem či orgány veřejné moci, v níž mohou tyto podniky mít nezávislou rozhodovací pravomoc.
- (6) Vzhledem ke zvláštním pravidlům uplatňovaným v odvětvích prvovýroby (zejména v prvovýrobě zemědělských produktů a v prvovýrobě produktů rybolovu a akvakultury) a k riziku, že kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy může splňovat dokonce i podpora menší, než je strop stanovený v tomto nařízení, by se toto nařízení nemělo na uvedená odvětví vztahovat.
- (7) Zváží-li se podobnosti mezi zpracováním a uváděním zemědělských produktů a nezemědělských produktů na trh, mělo by se toto nařízení vztahovat na zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh, pokud jsou splněny určité podmínky. Činnosti probíhající v zemědělských podnicích potřebné pro přípravu produktu k prvnímu prodeji (například sklizeň, nařezání a mláčení obilovin či balení vajec) ani první prodej dalším prodejčům nebo zpracovatelům by se v této souvislosti neměly považovat za zpracování ani uvádění na trh, a toto nařízení by se proto na uvedené činnosti nemělo vztahovat.
- (8) Stejně tak vzhledem k povaze činností v oblasti zpracování a uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh a k podobnostem mezi těmito činnostmi a jinými činnostmi zpracování a uvádění na trh by se toto nařízení mělo vztahovat na podniky působící v oblasti zpracování a uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky. Za zpracování nebo uvádění na trh by se v této souvislosti neměly považovat ani činnosti probíhající v zemědělských podnicích nebo na plavidlech a potřebné pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji (včetně dělení, filetování nebo zmrazování), ani první prodej dalším prodejčům nebo zpracovatelům, a toto nařízení by se proto na uvedené činnosti nemělo vztahovat.
- (9) Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že jakmile Unie přijala právní předpis o společné organizaci trhu v určitém zemědělském odvětví, nesmějí členské státy přijmout žádné opatření, které by jej mohlo porušovat nebo z něj stanovit výjimky (11). Z tohoto důvodu by se toto nařízení nemělo vztahovat na podporu, jejíž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených nebo uvedených na trh v odvětví zemědělství. Nemělo by se vztahovat ani na podporu, která je vázána na závazek dělit se o tuto podporu se zemědělskými prvovýrobci. Tyto zásady platí i pro odvětví rybolovu a akvakultury.

(7) Tamtéž, body 112 a 113.

(8) Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. června 2002, *Nizozemsko v. Komise*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

(9) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

(10) Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1).

(11) Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. prosince 2002, *Francie v. Komise*, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, bod 31.

- (10) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu vývozu nebo podporu podmíněnou používáním domácích produktů nebo služeb na úkor dovážených produktů nebo služeb. Zejména by se nemělo vztahovat na podporu financování zavedení a provozu distribuční sítě v jiných členských státech či třetích zemích. Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že nařízení (ES) č. 1998/2006 „nevylučuje jakoukoliv pomoc, která by mohla mít vliv na vývoz, ale pouze ty, jejichž přímým předmětem plynoucím ze samotné jejich formy je podpořit prodeje do jiného státu“, a že „investiční podpora, která svou povahou a svou výší v nějaké formě nezávisí na množství vyvezeného zboží, nepatří mezi „podporu na činnosti spojené s vývozem“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 1998/2006, a nespadá proto do působnosti tohoto ustanovení, i když takto podporované investice umožňují rozvoj produktů určených na vývoz“⁽¹²⁾. Podpora umožňující pokrytí nákladů na účast na veletrzích nebo na studie či poradenské služby potřebné k uvedení nového nebo stávajícího výrobku na nový trh v jiném členském státě nebo ve třetí zemi obecně podporu vývozu nepředstavuje.
- (11) Třileté období, které je třeba vzít pro účely tohoto nařízení v úvahu, by mělo být posuzováno průběžně. U každého nového udělení podpory *de minimis* je třeba vzít v úvahu celkovou výši podpory *de minimis* udělené v předchozích třech letech.
- (12) Jestliže podnik působí v jednom z odvětví vyloučených z oblasti působnosti tohoto nařízení a působí i v jiných odvětvích nebo vykonává jiné činnosti, mělo by se toto nařízení vztahovat na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že dotčený členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo oddělení účetnictví, zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích podporu *de minimis* nevyužívaly. Tatáž zásada by se měla uplatnit v případě, že podnik působí v odvětvích, na něž se vztahují nižší stropy podpory *de minimis*. Pokud podnik nedokáže zajistit, aby činnosti v odvětvích, na něž se vztahují nižší stropy podpory *de minimis*, využívaly podporu *de minimis* pouze do výše těchto nižších stropů, měl by se u všech činností podniku vztahovat nejnižší strop.
- (13) Měla by být stanovena pravidla, aby nebylo možné obcházet maximální intenzitu podpory stanovenou v příslušných nařízeních o státní podpoře či rozhodnutích Komise. Rovněž by měla být stanovena jasná pravidla pro kumulaci.
- (14) Toto nařízení nevylučuje možnost, že by opatření nebylo považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy z jiných důvodů než těch, které jsou stanoveny v tomto nařízení, jako například v případě, že opatření je v souladu se zásadou subjektu činného v tržním prostředí nebo že nezahrnuje převod státních prostředků. Zejména finanční prostředky Unie centrálně spravované Komisí, které nejsou přímo nebo nepřímo kontrolovány členským státem, nepředstavují státní podporu a při posuzování toho, zda byl překročen strop stanovený v tomto nařízení, by se neměly brát v úvahu.
- (15) Toto nařízení nepokrývá všechny situace, kdy dané opatření obchod mezi členskými státy případně vůbec neovlivní a nenaruší nebo nemůže narušit hospodářskou soutěž. Mohou nastat situace, kdy příjemce dodává zboží či poskytuje služby na omezeném území (například v ostrovním nebo nejvzdálenějším regionu) jednoho členského státu a je nepravděpodobné, že by tento příjemce přilákal zákazníky z jiných členských států, a lze předpokládat, že toto opatření bude mít na podmínky pro přeshraniční investice nebo usazování pouze nepatrný vliv. Taková opatření by měla být posuzována individuálně.
- (16) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a účinného dohledu by se toto nařízení mělo použít jen v případě podpory *de minimis*, pro niž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent, aniž by bylo nutné provádět hodnocení rizik („transparentní podpora *de minimis*“). Tento přesný výpočet lze například provést u grantů, subvencí úrokových sazeb, daňových osvobození se stanoveným limitem nebo jiných nástrojů, u nichž je stanoven limit zaručující, že příslušný strop nebude překročen. Stanovit limit znamená, že dokud není známa přesná výše podpory, musí členský stát předpokládat, že se tato výše rovná limitu pro dané opatření, aby se zajistilo, že vícero opatření podpory společně nepřekročí strop stanovený tímto nařízením, a aby se dodržela pravidla kumulace.

⁽¹²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. února 2018, *ZPT AD v. Narodno sabranie na Republika Bulgaria a další*, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, bod 55 a 56.

- (17) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a správného uplatnění stropu podpory *de minimis* by měly všechny členské státy používat pro výpočet celkové výše udělené podpory stejnou metodu. Pro zjednodušení tohoto výpočtu by výše podpor, které nejsou uděleny formou grantu v hotovosti, měly být přepočteny na hrubý grantový ekvivalent. Pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu transparentních typů podpory, u níž se nejedná o granty a podpory udělené v několika splátkách, je nutné používat tržní úrokové sazby běžné v době udělení této podpory. K usnadnění jednotného, transparentního a jednoduchého používání pravidel státní podpory by tržními sazbami platnými pro účely tohoto nařízení měly být referenční sazby stanovené v souladu se sdělením Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb ⁽¹³⁾.
- (18) Podpora sestávající z půjček, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě půjček, by měla být považována za transparentní podporu *de minimis*, jestliže byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě tržních úrokových sazeb běžných v době udělení podpory. Aby se zjednodušilo nakládání s nízkými krátkodobými půjčkami, je nezbytné stanovit jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši půjčky, tak dobu její splatnosti. Půjčky, které jsou zajištěny kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a které nepřesáhnou buď 1 500 000 EUR na dobu nejvýše pěti let, nebo 750 000 EUR na dobu nejvýše deseti let, lze považovat za půjčky s hrubým grantovým ekvivalentem nepřekračujícím strop podpory *de minimis*. To se zakládá na zkušenosti Komise a zohledňuje inflaci, k níž došlo od vstupu nařízení (EU) č. 1407/2013 v platnost, jakož i odhadovaný vývoj inflace během doby použitelnosti tohoto nařízení. Vzhledem k obtížím při určování hrubého grantového ekvivalentu podpory udělené podnikům, které případně nemusí být schopny půjčku splatit (například proto, že vůči danému podniku je vedeno kolektivní insolvenční řízení nebo že daný podnik splňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby vůči němu bylo na žádost jeho věřitelů zahájeno kolektivní insolvenční řízení), by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.
- (19) Podpora sestávající z kapitálových injekcí by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis*, s výjimkou případů, kdy celková částka injekce z veřejných prostředků nepřekročí strop podpory *de minimis*. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice uvedená v pokynech k rizikovému financování ⁽¹⁴⁾ by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis*, s výjimkou případů, kdy je v rámci dotčeného opatření poskytován kapitál, který nepřekročí strop podpory *de minimis*.
- (20) Podpora sestávající ze záruk, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě záruk, by se měla považovat za transparentní, pokud byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě premii „safe-harbour“ („bezpečného přístavu“) stanovených ve sdělení Komise pro daný typ dotčeného podniku ⁽¹⁵⁾. Toto nařízení by mělo stanovit jasná pravidla, která zohlední jak výši příslušné půjčky, tak dobu trvání záruky. Stanovení jasných pravidel by mělo pomoci zjednodušit zacházení s krátkodobými zárukami, které zajišťují až 80 % relativně malé půjčky, jsou-li ztráty poměrně a stejným způsobem rozděleny mezi věřitele a ručitele a čisté vrácené částky vzniklé z vymáhání půjčky ze zajištění poskytnutého dlužníkem poměrně snižují ztráty nesené věřitelem a ručitelem. Toto pravidlo by se nemělo použít na záruky za příslušné transakce, které nepředstavují půjčku, například záruky za transakce s vlastním kapitálem. Podle zkušeností Komise a s ohledem na inflaci, k níž došlo od vstupu nařízení (EU) č. 1407/2013 v platnost, a na odhadovaný vývoj inflace během doby platnosti tohoto nařízení by se mělo mít za to, že hrubý grantový ekvivalent záruky nepřekračuje strop podpory *de minimis*, pokud i) záruka nepřesahuje 80 % příslušné půjčky; ii) zaručená částka nepřesáhne 2 250 000 EUR a iii) záruka je poskytována na dobu nepřekračující pět let. Totéž platí v případech, kdy i) záruka nepřesáhne 80 % příslušné půjčky; ii) zaručená částka nepřesáhne 1 125 000 EUR a iii) záruka je poskytována na dobu nepřekračující deset let.
- (21) Kromě toho mohou členské státy použít metodiku výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruk, která byla oznámena Komisi podle jiného nařízení Komise v oblasti státní podpory použitelného v dané době a která byla přijata Komisí jakožto metodika, jež je v souladu se sdělením o zárukách ⁽¹⁶⁾ nebo s jakýmkoli následným sdělením. Členské státy tak mohou učinit pouze v případě, že se přijatá metodika výslovně týká daného typu záruky a daného typu příslušné transakce v rámci uplatňování tohoto nařízení.

⁽¹³⁾ Sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽¹⁴⁾ Sdělení Komise Pokyny k státní podpoře investic v rámci rizikového financování (Úř. věst. C 508, 16.12.2021, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Například sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10).

⁽¹⁶⁾ Sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10).

- (22) Pokud se podpora *de minimis* poskytuje s využitím finančních zprostředkovatelů, měly by členské státy zajistit, aby tito zprostředkovatelé žádnou státní podporu neobdrželi. Toho lze docílit například tím, že i) finančním zprostředkovatelům, kteří využívají státní záruku, bude stanovena povinnost uhradit tržní pojistné, nebo ii) plným přenesením jakékoli výhody na konečné příjemce, nebo iii) tím, že se na úrovni zprostředkovatelů dodrží výše stropu podpory *de minimis* a další podmínky stanovené v tomto nařízení. Aby se zjednodušilo zacházení s finančními zprostředkovateli provádějícími režimy podpory *de minimis* v případech, kdy členské státy využívají možnosti iii), mělo by toto nařízení stanovit jasné pravidlo, které lze snadno použít a které zohlední celkovou částku půjček zahrnujících podporu *de minimis*, kterou finanční zprostředkovatel vydal během tří let. Na základě zkušeností Komise lze mít za to, že finanční zprostředkovatelé poskytující zaručené půjčky *de minimis* a pracující s mechanismem, který přenáší výhodu obsaženou v záruce na konečné příjemce, obdrží hrubý grantový ekvivalent nepřekračující strop podpory *de minimis* v případě, kdy je celková výše portfolia zaručených půjček *de minimis* nižší než 10 milionů EUR nebo kdy je celková výše portfolia zaručených půjček *de minimis* nižší než 40 milionů EUR a skládá se z částek jednotlivých půjček *de minimis* nižších než 100 000 EUR, za předpokladu, že režim *de minimis* je finančním zprostředkovatelům působícím v dotčeném členském státě k dispozici za stejných podmínek.
- (23) Po oznámení členskými státy by měla Komise přezkoumat, zda opatření, které nemá podobu grantu, půjčky, záruky, kapitálové injekce nebo opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice, daňových osvobození se stanoveným limitem nebo jiných nástrojů, u nichž je stanoven limit, má hrubý grantový ekvivalent, který nepřekračuje strop podpory *de minimis*, a zda by proto mohlo spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (24) Komise má povinnost zajistit dodržování pravidel státní podpory a soulad se zásadou loajální spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii. Členské státy by měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že zavedením nezbytných nástrojů zajistí, aby celková výše podpory *de minimis* udělené podle pravidla *de minimis* jednomu podniku nepřekročila celkový povolený strop. Členské státy by měly udělenou podporu monitorovat, aby zajistily, že nebude překročen strop stanovený v tomto nařízení a že budou dodržena pravidla kumulace. Aby této povinnosti dostály, měly by členské státy nejpozději od 1. ledna 2026 poskytovat úplné informace o udělené podpoře *de minimis* v centrálním registru na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Unie a kontrolovat, že žádná nově udělená podpora nepřekročí strop stanovený v tomto nařízení. Centrální registr pomůže snížit administrativní zátěž podniků. Podniky podle tohoto nařízení již nebudou povinny sledovat a ohlašovat veškeré další obdržené podpory *de minimis*, jakmile bude centrální registr obsahovat údaje za období tří let. Pro účely tohoto nařízení má být kontrola dodržování stropu stanoveného v tomto nařízení v zásadě založena na informacích obsažených v centrálním registru.
- (25) Každý členský stát může zřídit vnitrostátní centrální registr. Stávající vnitrostátní centrální registry, které splňují požadavky stanovené v tomto nařízení, mohou být nadále používány. Komise zřídí centrální registr na úrovni Unie, který mohou členské státy používat od 1. ledna 2026.
- (26) Vzhledem k tomu, že administrativní zátěž a regulační překážky představují pro většinu malých a středních podniků problém a že Komise si klade za cíl snížit zátěž vyplývající z požadavků na podávání zpráv o 25 % ⁽¹⁷⁾, měl by být každý centrální registr zřízen tak, aby se administrativní zátěž snížila. Jako reference pro zřízení a provoz centrálního registru na úrovni Unie a vnitrostátních centrálních registrů mohou být použity osvědčené správní postupy, například postupy stanovené v nařízení o jednotné digitální bráně ⁽¹⁸⁾.
- (27) Cílem pravidel transparentnosti je zajistit lepší dodržování předpisů, větší odpovědnost, vzájemné hodnocení a v konečném důsledku efektivnější vynakládání veřejných prostředků. Zveřejnění jména příjemce podpory v centrálním registru slouží oprávněnému zájmu o transparentnost poskytovaním informací veřejnosti o použití prostředků členského státu. Pokud je zveřejnění osobních údajů v centrálním registru v souladu s pravidly Unie

⁽¹⁷⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Balíček opatření na pomoc malým a středním podnikům (COM(2023) 535 final).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

o ochraně údajů⁽¹⁹⁾, nezasahuje nepřiměřeně do práva příjemců na ochranu jejich osobních údajů. Členské státy by měly mít možnost konkrétní záznamy pseudonymizovat, je-li to nezbytné pro dosažení souladu s pravidly Unie o ochraně údajů.

- (28) Toto nařízení by mělo stanovit soubor podmínek, podle nichž nemůže být žádné opatření spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení považováno za opatření, které ovlivňuje obchod mezi členskými státy a narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž. Z tohoto důvodu by se toto nařízení mělo vztahovat i na podporu udělenou před jeho vstupem v platnost, pokud jsou všechny v něm stanovené podmínky splněny. Obdobně by podpora, která splňovala kritéria v nařízení (EU) č. 1407/2013 a byla udělena v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2023, měla být považována za vyňatou z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
- (29) S ohledem na intervaly, v nichž je obvykle nutné politiku státní podpory přezkoumat, by doba použitelnosti tohoto nařízení měla být omezena.
- (30) Pokud by doba použitelnosti tohoto nařízení skončila, aniž by došlo k jejímu prodloužení, měly by mít členské státy pro podporu *de minimis*, na kterou se vztahuje toto nařízení, k dispozici adaptační období šesti měsíců,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu udělenou podnikům ve všech odvětvích s výjimkou:
  - a) podpory udělené podnikům působícím v oblasti prvovýroby produktů rybolovu a akvakultury;
  - b) podpory udělené podnikům působícím v oblasti zpracování a uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh, je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených nebo uvedených na trh;
  - c) podpory udělené podnikům působícím v oblasti prvovýroby zemědělských produktů;
  - d) podpory udělené podnikům působícím v oblasti zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh, a to v jednom z těchto případů:
    - i) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od prvovýrobců nebo uvedených na trh dotčenými podniky;
    - ii) je-li udělení podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům;
  - e) podpory udělené na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo členských států, tj. podpory přímo spojené s vyváženým množstvím, se zavedením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji v souvislosti s vývozní činností;
  - f) podpory podmíněné používáním domácích produktů a služeb na úkor dovážených produktů a služeb.
2. Jestliže podnik působí v jednom z odvětví uvedených v odst. 1 písm. a), b), c) nebo d) a zároveň i v jednom či více jiných odvětvích spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení nebo vykonává jiné činnosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, použije se toto nařízení na podporu udělenou na tato jiná odvětví nebo činnosti za

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

předpokladu, že dotčený členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo oddělení účetnictví, zajistí, aby činnosti v odvětvích vyloučených z oblasti působnosti tohoto nařízení podporu *de minimis* udílenou v souladu s tímto nařízením nevyužívaly.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
  - a) „zemědělskými produkty“ produkty uvedené v příloze I Smlouvy s výjimkou produktů rybolovu a akvakultury spadajících do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ⁽²⁰⁾;
  - b) „zemědělskou prvovýrobou“ produkce produktů rostlinné a živočišné výroby uvedených v příloze I Smlouvy, aniž by byly provedeny jakékoli další úkony měnící povahu těchto produktů;
  - c) „zpracováním zemědělských produktů“ jakékoli zpracování zemědělského produktu vedoucí ke vzniku produktu, který je též zemědělským produktem, s výjimkou činností probíhajících v zemědělských podnicích a potřebných pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji;
  - d) „uváděním zemědělských produktů na trh“ přechovávání nebo vystavování zemědělského produktu za účelem jeho prodeje, nabízení produktu k prodeji, dodávka produktu nebo jakýkoliv další způsob jeho uvádění na trh s výjimkou prvního prodeje prvovýrobcem dalším prodejcem nebo zpracovatelům a s výjimkou veškerých činností souvisejících s přípravou produktu k tomuto prvnímu prodeji; prodej prvovýrobcem konečnému spotřebiteli se považuje za uvádění zemědělského produktu na trh, pokud k němu dojde v samostatných prostorách vyhrazených pro tento účel;
  - e) „produkty rybolovu a akvakultury“ produkty definované v čl. 5 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1379/2013;
  - f) „prvovýrobou produktů rybolovu a akvakultury“ veškeré úkony související s lovem, pěstováním nebo chovem vodních organismů, jakož i činnosti probíhající v zemědělských podnicích nebo na plavidlech a potřebné pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji, včetně dělení, filetování nebo zmrazování, a první prodej dalším prodejcem nebo zpracovatelům;
  - g) „zpracováním a uváděním produktů rybolovu a akvakultury na trh“ veškeré úkony, včetně manipulace, úpravy a přeměny, prováděné po vykládce – nebo sběru v případě akvakultury –, jejichž výsledkem je zpracovaný produkt, jakož i jeho distribuce;
  - h) „finančním zprostředkovatelem“ jakákoli finanční instituce bez ohledu na její formu a vlastnictví, která působí za účelem zisku; má se za to, že veřejné podpůrné banky nebo instituce do této definice nespádají, pokud jednají jako orgány udělující podporu a nedochází ke křížovému subvencování činností prováděných na jejich vlastní riziko a účet.
2. „Jedním podnikem“ se pro účely tohoto nařízení rozumí veškeré subjekty, které mezi sebou mají alespoň jeden z následujících vztahů:
  - a) jeden subjekt vlastní většinu hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
  - b) jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;
  - c) jeden subjekt má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo podle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu;

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

- d) jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, podle dohody uzavřené s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, většinu hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu.

Subjekty, které mají jakýkoli vztah uvedený v písmenech a) až d) prostřednictvím jednoho nebo více subjektů, jsou považovány za jeden podnik.

Článek 3

Podpora *de minimis*

1. Má se za to, že opatření podpory nesplňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto se na ně nevztahuje oznamovací povinnost podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, jestliže splňují podmínky stanovené v tomto nařízení.
2. Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát udělí jednomu podniku, nesmí v žádném třiletém období přesáhnout částku 300 000 EUR.
3. Podpora *de minimis* se považuje za udělenou v okamžiku, kdy podnik získá podle platného vnitrostátního právního režimu na podporu právní nárok, a to bez ohledu na to, kdy byla podpora *de minimis* danému podniku vyplacena.
4. Strop stanovený v odstavci 2 se uplatní nezávisle na formě podpory *de minimis* nebo jejím sledovaném cíli a nezávisle na tom, zda je podpora udělena členským státem zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie.
5. Podpora se pro účely stropu stanoveného v odstavci 2 vyjádří jako grant v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiného poplatku. Je-li podpora udělena jinak než formou grantu, stanoví se její výše jako hrubý grantový ekvivalent podpory.
6. Podpora vyplácená v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku udělení. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontace, je diskontní sazba platná v době udělení podpory.
7. Jestliže by udělení nové podpory *de minimis* vedlo k překročení stropu stanoveného v odstavci 2, toto nařízení se na tuto novou podporu nevztahuje.
8. V případě spojení či nabytí je třeba přihlídnout k veškerým podporám *de minimis*, které byly všem podnikům účastnícím se spojení uděleny dříve, aby se zjistilo, zda žádnou novou podporou *de minimis* udělenou nově vzniklému či nabývajícimu podniku nedošlo k překročení stropu stanoveného v odstavci 2. Oprávněnost podpory *de minimis* udělené před spojením či nabytím zůstává i nadále zachována.
9. V případě rozdělení jednoho podniku na dva či více samostatných podniků se podpora *de minimis* udělená před rozdělením přidělí podniku, který byl jejím příjemcem, což je v zásadě podnik, který převzal činnosti, na něž byla podpora *de minimis* použita. Pokud by takové přidělení nebylo možné, přidělí se podpora *de minimis* poměrným způsobem na základě účetní hodnoty vlastního kapitálu nových podniků k datu účinku rozdělení.

Článek 4

Výpočet hrubého grantového ekvivalentu

1. Toto nařízení se vztahuje pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent podpory bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora *de minimis*“).
2. Podpora sestávající z grantů nebo subvencí úrokových sazeb se považuje za transparentní podporu *de minimis*.

3. Podpora sestávající z půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:
- vůči příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani tento příjemce nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby vůči němu bylo na žádost jeho věřitelů zahájeno kolektivní insolvenční řízení. U velkých podniků musí být příjemce v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň „B-“ a buď
  - půjčka je zajištěna kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a výše půjčky činí buď 1 500 000 EUR na dobu pěti let, nebo 750 000 EUR na dobu deseti let; pokud je půjčka nižší než tyto částky nebo je poskytnuta na dobu kratší pěti, resp. deseti let, vypočte se hrubý grantový ekvivalent této půjčky jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení, nebo
  - hrubý grantový ekvivalent byl vypočten na základě referenční sazby platné v době udělení podpory.
4. Podpora sestávající z kapitálových injekcí se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud celková částka injekce z veřejných prostředků nepřekročí strop stanovený v čl. 3 odst. 2.
5. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud kapitál poskytnutý jednomu podniku nepřekročí strop stanovený v čl. 3 odst. 2.
6. Podpora sestávající ze záruk se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:
- vůči příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani tento příjemce nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby vůči němu bylo na žádost jeho věřitelů zahájeno kolektivní insolvenční řízení. U velkých podniků musí být příjemce v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň „B-“ a buď
  - záruka v žádném okamžiku nepřesáhne 80 % příslušné půjčky, ztráty jsou poměrně a stejným způsobem rozděleny mezi věřitele a ručitele, čisté vrácené částky vzniklé z vymáhání půjčky ze zajištění poskytnutého dlužníkem poměrně snižují ztráty nesené věřitelem a ručitelem a buď zaručená částka činí 2 250 000 EUR a záruka trvá pět let, nebo zaručená částka činí 1 125 000 EUR a záruka trvá deset let; pokud je zaručená částka nižší než tyto částky nebo je doba platnosti záruky kratší pěti, resp. deseti let, vypočte se hrubý grantový ekvivalent této záruky jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2, nebo
  - hrubý grantový ekvivalent byl vypočten na základě prémie „safe-harbour“ („bezpečného přístavu“) stanovených ve sdělení Komise, nebo
  - ještě před svým použitím
    - byla metodika výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruky oznámena Komisi podle jiného nařízení Komise v oblasti státní podpory použitelného v dané době a přijata Komisí jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách nebo s jakýmkoli následným sdělením, a
    - uvedená metodika se výslovně týká daného typu záruky a daného typu příslušné transakce v kontextu uplatňování tohoto nařízení.
7. Každá podpora, kterou obdrží finanční zprostředkovatel provádějící jeden nebo více režimů podpory *de minimis* a která je za stejných podmínek dostupná finančním zprostředkovatelům působícím v dotčeném členském státě, se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:
- finanční zprostředkovatel přenese výhodu získanou prostřednictvím státních záruk na příjemce tím, že poskytne těmto příjemcům nové seniorní půjčky s nižšími úrokovými sazbami nebo nižšími požadavky na zajištění a žádá záruka nepřesáhne 80 % příslušné půjčky, a
  - zaručené půjčky *de minimis* jsou poskytovány příjemcům, kteří se nacházejí v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem nejméně „B-“, a celková výše těchto půjček činí:
    - méně než 10 milionů EUR nebo
    - méně než 40 milionů EUR a každá jednotlivá zaručená půjčka *de minimis* nepřesahuje 100 000 EUR.

Pokud je výše půjček *de minimis* finančního zprostředkovatele nižší než 10 milionů EUR, jak je stanoveno v písm. b) bodě i), nebo 40 milionů EUR, jak je stanoveno v písm. b) bodě ii), vypočte se hrubý grantový ekvivalent přičitatelný každé částce jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení.

8. Podpora sestávající z jiných nástrojů se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud daný nástroj stanoví limit zajišťující, že nedojde k překročení stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení.

Článek 5

Kumulace

1. Podporu *de minimis* udělenou v souladu s tímto nařízením lze kumulovat s podporou *de minimis* udělenou v souladu s nařízením Komise (EU) 2023/2832 ⁽²¹⁾.

2. Podporu *de minimis* udělenou v souladu s tímto nařízením lze kumulovat s podporou *de minimis* udělenou v souladu s nařízením Komise (EU) č. 1408/2013 ⁽²²⁾ a (EU) č. 717/2014 ⁽²³⁾ až do výše příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení.

3. Podporu *de minimis* udělenou v souladu s tímto nařízením nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobilé náklady nebo se státní podporou na tatáž opatření rizikového financování, pokud by taková kumulace překročila nejvyšší příslušnou intenzitu podpory či výši podpory, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí přijatém Komisí. Podporu *de minimis*, která není udělena na zvláštní způsobilé náklady či není těmto nákladům přičitatelná, lze kumulovat s jinou státní podporou udělenou na základě nařízení o blokové výjimce nebo rozhodnutí přijatého Komisí.

Článek 6

Monitorování a vykazování

1. Členské státy zajistí, aby od 1. ledna 2026 byly informace o udělené podpoře *de minimis* registrovány v centrálním registru na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Unie. Informace v centrálním registru musí zahrnovat identifikační údaje příjemce, výši podpory, datum udělení podpory, orgán udělující podporu, nástroj podpory a dotčené odvětví na základě statistické klasifikace ekonomických činností v Unii („klasifikace NACE“). Centrální registr se zřídí tak, aby umožňoval snadný přístup veřejnosti k informacím a zároveň zajišťoval soulad s pravidly Unie o ochraně údajů, a to i prostřednictvím pseudonymizace konkrétních záznamů, je-li to nezbytné.

2. Členské státy musí v centrálním registru zaregistrovat informace uvedené v odstavci 1 o podpoře *de minimis* udělené kterýmkoli orgánem v dotčeném členském státě do dvaceti pracovních dnů od udělení podpory. Tyto informace o podpoře *de minimis* obdržené finančními zprostředkovateli provádějícími režimy podpory *de minimis* musí být zaregistrovány do dvaceti pracovních dnů od obdržení zprávy podle odstavce 5. Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění přesnosti údajů obsažených v centrálním registru.

3. Členské státy musí uchovávat záznamy o zaregistrovaných informacích o podporách *de minimis* po dobu deseti let ode dne, kdy byla podpora udělena.

4. Členský stát smí udělit novou podporu *de minimis* v souladu s tímto nařízením teprve po ověření toho, zda nová podpora *de minimis* nezvýší celkovou částku podpory *de minimis*, která byla dotčenému podniku udělena, nad strop stanovený v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení a zda jsou splněny veškeré podmínky stanovené v tomto nařízení.

⁽²¹⁾ Nařízení Komise (EU) 2023/2832 ze dne 13. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udělenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: XXX).

⁽²²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1408/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* v odvětví zemědělství (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 9).

⁽²³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 717/2014 ze dne 27. června 2014 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* v odvětví rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 190, 28.6.2014, s. 45).

5. Pro účely odstavce 1 podávají finanční zprostředkovatelé provádějící režimy podpory *de minimis* členskému státu čtvrtletně zprávu o celkové výši podpory *de minimis*, kterou obdrželi, a to do deseti dnů od konce daného čtvrtletí. Datem udělení je poslední den čtvrtletí.

6. Členské státy používající centrální registr na vnitrostátní úrovni předloží do 30. června každého roku Komisi souhrnné údaje o podpoře *de minimis* udělené za předchozí rok. Souhrnné údaje musí obsahovat počet příjemců, celkovou výši udělené podpory *de minimis* a celkovou výši udělené podpory *de minimis* podle odvětví (s využitím „klasifikace NACE“). První údaje se předloží pro podporu *de minimis* udělenou od 1. ledna do 31. prosince 2026. Členské státy mohou Komisi předložit údaje o dřívějších obdobích, jsou-li k dispozici souhrnné údaje.

7. Na písemnou žádost Komise poskytne dotčený členský stát Komisi do dvaceti pracovních dnů nebo v delší lhůtě, jež je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení toho, zda byly dodrženy podmínky tohoto nařízení, zejména celkovou výši podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel ve smyslu tohoto nařízení a jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Článek 7

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu udělenou před jeho vstupem v platnost, pokud tato podpora splňuje všechny podmínky stanovené v tomto nařízení.

2. Každá jednotlivá podpora *de minimis*, která byla udělena v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2023 a splňuje podmínky stanovené v nařízení (EU) č. 1407/2013, se považuje za podporu, která nesplňuje všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a je proto z oznamovací povinnosti uvedené v čl. 108 odst. 3 Smlouvy vyňata.

3. Po uplynutí doby platnosti tohoto nařízení je možné každou podporu *de minimis*, která splňuje podmínky tohoto nařízení, právoplatně udělit ještě dalších šest měsíců.

4. Dokud není centrální registr zřízen a nepokrývá tříleté období, má-li členský stát v úmyslu udělit podniku podporu *de minimis* v souladu s tímto nařízením, informuje tento členský stát v písemné či elektronické podobě tento podnik o výši podpory vyjádřené jako hrubý grantový ekvivalent a o její povaze *de minimis*, a to přímo s odkazem na toto nařízení. V případě, že se podpora *de minimis* uděluje různým podnikům v souladu s tímto nařízením na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu uděleny různé vysoké jednotlivé podpory, může dotčený členský stát rozhodnout, že svoji povinnost splní informováním podniků o částce odpovídající maximální výši podpory, která může být v rámci tohoto režimu udělena. V takových případech se tato pevná částka použije při zjišťování, zda byl dodržen strop stanovený v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení. Před udělením podpory si musí členský stát vyžádat od dotčeného podniku prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které tento podnik obdržel v kterémkoli tříletém období.

Článek 8

Vstup v platnost a doba použitelnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 1. ledna 2024.

Použije se do dne 31. prosince 2030.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. prosince 2023.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN
